

SANDOVAL & GÀMEZ

El ple dels guapos del Telenotícies de TV3, després de sopar.

ANNA NAVARRO

Sexe, mentides i tota la resta

I cara, molta cara. Per Barcelona han passat un seguit de gent que, taló en mà, han explicat per televisió dues o més mentides sobre la seva vida. Perquè, la veritat, com que tots són un plegat de tramposos, no la diran mai. I això de tramposos queda escrit amb la claredat i senzillesa d'aquell que no diu la veritat. O bé que la veritat que ens arriba és una altra de diferent. ¿Volen un exemple? Doncs la **Pamela Bordes**, que va estar lligada, segons la premsa del *cor*, amb tothom que tingués un càrrec al govern britànic. Doncs ella ho va negar tot. Va dir que tots eren "amiguets", i que d'alguns no en sabia ni el cognom. És clar que això, a

vegades, no fa falta saber-ho. En especial si la *coneixença* és d'una estona o, com a màxim, d'una nit.

Un altre que també va passar va ser **Mark Christian**, el darrer promès de **Rock Hudson**. Va venir a Barcelona per explicar com havia patit quan va saber la malaltia de l'estrella. Va dir que no havia posat cap plet i que només volia uns diners per, si li havia encomanat la sida, poder seguir un tractament. Però d'allò va passar a més i ara està amb advocats. Això, amb els calés que costen els lletrats, vol dir que en traurà un bon troç. De tota manera, Mark es va fer una bona *botifarra* quan, després d'un seguit de paraules al voltant

dels seus amors de tendència gai durant tota la seva vida va ensenyar-nos la seva promesa: una dona de debò, que es diu Joana i que, per més *inri*, és mig espanyola i mig americana.

Tots aquests els ha tingut el **Casas** en *Un dia és dia!*, un programa que està força bé de producció però on tothom surt a enredar el personal. Un altre: el transformista **Cristine**, que estàvem fins al barret de veure-li els atributs masculins quan treballava a Barcelona de Noche, doncs surt també, es fica en una banyera i, quan surt, tota seca, li fan una entrevista. I diu que no, que ella no ho és de transsexual. Assegura que és molt dona, que està casada i té dos

nens. I l'altra va, i s'ho creu. Ho sigui, que ja veuen.

ELS FÍSICS DONEN LA CARA

La idea va ser d'en **Julià Peiró**, que és l'home que fa les coses de la nit de TV3. Es va endur tots els qui donen la cara als Telenotícies a passejar de nit. Primer van fer un sopar. I van anar a Gargantua i Pantagruel, que és la casa de la **Merche Nebot** i, un dels restaurants més bonics i on millor es menja de la ciutat. Després de l'àpat, animat amb les converses que, invariablement toquen allò de: "¿I tu, quant guanyes?", se'n van anar a Belle Epoque. Van arribar, però, cap a la fi. I no-

Mark Christian
i nòvia (Joana).

més van poder veure l'apoteosi. I es van quedar meravellats. Sobretot perquè era la primera vegada que anaven a casa de la **Dolly Van Doll**. Bé, això van dir tots. Però, al cap d'una estona, quan la darrera copa i la foto de grup amb la Dolly, va sortir **l'Imma**, una de les millors i més maques ballarines de la casa. I va estar d'allò més

tremenda. es va limitar a dir allò que "només som bons amics". Clar que, de vegades, sempre queda una bona amistat.

VAITIARE, UNA QÜESTIÓ DE PIT

Fa tres mesos vaig anar a Tahití, de la mà de **Vaitiare**, de la seva mare. que es diu

Vaitiare, a ran de pit, amb Toni Riera.

efusiu amb en **Ramon Peller**, el marit de la **Júlia Otero**. Tothom li va fer brometa, però ell va estar molt seriós, va rebutjar fer qualsevol comentari i, com si hagués trobat la premsa del *cor* més

Annie, i del seu pare, que li diuen **Charlie**, però que en tahitià es diu Heimata, accentuant molt la "e" i aspirant la "h" molt fort. I venia també **Toni Riera**, que és el *top* dels fotògrafs catalans. I,

Dolly Fontana i l'Alberto Sordi, sopant a l' Up and Down.

malgrat que la noia encara és una "chica del Julio Iglesias", que és com una assegurança de vida, li va fer gràcia el xicot, que és simpàtic i diuen que té *knack*, o sigui allò que engrapa. Tot plegat, que va nàixer l'idil·li que va tenir confrontació: ara sabem de bona mà (es veu que, a més de veure-la, la va palpar), que la noieteta s'ha fet pits nous. Ella diu que és "agradar al Julio", que sempre surt amb bones pitreres, però al final seran per al Toni. I si no, al temps.

A LA DOLLY LI AGRADA EL SORDI

Com sempre, és **Dolly Fontana** qui talla el bacallà nocturn a la ciutat. I tan aviat se li arriessen els cabells quan

va arribar la sang al riu. Però va estar a punt.

FLECOS 10

Loles León, ex-musa del cabaret *progre* barceloní —quan en la Cúpula Venus mesclava Boris Vian i cuplets hortofrutícoles— fou sens dubte una de les *vedettes* de la passada convocatòria dels Premis 10 de la discoteca del mateix número. La León, en un altre temps assídua visitant dels escenaris valencians i ara xica 2 de l'últim film de **Pedro Almodóvar**, *¡Átame!*, es va despatxar a gust en el seu barceloní de la Barceloneta davant de l'auditori. Moblada amb un abric de pell ecològica —"Nen, ¿tu m'has vist cara de matar animals?"—, es va acomiadar

La mateixa Dolly, ara amb rissos, amb Lorenzo Lamas.

li ve a sopar a casa **Lorenzo Lamas**, *el rey de las camas*, com es torna italianitzant per rebre **Alberto Sordi**. Amb aquest, però, va ficar la pota. Perquè, cap a les postres, quan la copa de *Veuce Cliquot*, ella tota fina li va donar les gràcies perquè l'havia fet riure des de la seva infantesa. Ell li va dir si coneixia les seves primeres pel·lícules. I ella va afegir que "encara no havia nascut, però el vídeo és un miracle per veure coses d'abans". Al final, com ell és un senyor i ella una dama, no

amb el *Devórame* cantat a capella. **Lydia Bosch** fou l'encarregada de presentar la festa junt amb **Pepe Navarro**. Aprofitant la seua estada a la ciutat, va passar per casa de Joan Monleon perquè li tirara el Tarot, acompanyada per **Inaka Miramón**. La fama del Monle com a pitonís ha traspasat les fronteres i de segur que acaba muntant un consultori televisiu. Inaki Miramón ha estat aquests dies al Teatre Principal de València amb l'obra *Maribel y la extraña familia*, de Mi-

Lidia Bosch i Carlos Ferrando.

RAFA GIL

Maite de Coca i Vicente Mateu
en plena mossegadaJorge Sanz rep el premi de
mans de Loles León.

guel Mihura, una comèdia a la qual el pas del temps hi ha deixat un cert sabor ranci que ni senyores del teatre com **Aurora Redondo** o **María Isbert** —en la pantalla foren les inoblidables Guadalupe Muñoz Sampedro i Julia Caba Alba— poden reanimar.

Entre les presències més vitalistes de la festa de Districte 10 destacava **Maite de Coca**, que alterna les relacions públiques i la professió d'infermera. Maite, amb altres companyes de l'hospital,

més aclamada per la concurrència femenina va ser el protagonista de *Si te dicen que caí*, **Jorge Sanz**, que va rebre el premi en l'apartat de cinema. El jove actor, amb americana i *blue jeans* —Pepe Navarro portava el mateix uniforme— mostrava la seua alegria pel guardó.

BLACK IS BLACK

El Centre Dramàtic de la Generalitat valenciana durant uns dies ha albergat l'obra *Woza Albert!* dirigida pel

rector britànic. El públic va aplaudir llargament els dos protagonistes oriünds de l'Àfrica francòfona en aquesta faula anti-*apartheid*. **Toni Tordera**, director del Centre Dramàtic, no va poder assistir a causa de la grip; sí que hi era, en canvi, **Carme Alborch**, directora de l'IVAM.

Paloma en versió aràbigojueva. L'obra de Broock va acollir l'assistència de la plana major de la professió teatral valenciana amb un satisfet **Manolo Molins**, recent premi de teatre Ciutat de València. Per les institucions, el conseller **Antoni Escarré** i el diputat alacantí i socialista

Carlos Llobet, factotum dels Premis 10, i Magüi Mira.

ha muntat un bar de copes per la zona de Russafa. No sabem com s'organitzaran entre guàrdies nocturnes i les obligacions comercials. Per descomptat, que la figura

prestigiós Peter Brook. Feia temps que no es veia una estrena tan concorreguda a l'edifici del Rialto, a més de ser el primer muntatge que es presentava a València del di-

El conseller Escarré i Carme Alborch.

que es recupera de la ressaca de Sorolla. L'Alborch, amb un vestit de jaqueta negra fent conjunt amb el *look* de l'obra, mostrava un cert deixament, tant físic com capil·lar. En la copa que es va servir després al Music Hall, la directora de l'IVAM i la pel-roja **Magüi Mira** —la Maribel de l'obra de Mihura— semblaven les protagonistes de *La Verbena de la*

de les Corts valencianes, **Emili Soler**, amb suèter roig de professor universitari. Els actors africans es retiraren ràpidament de la festa sense tastar una gota d'alcohol. **Pepe Romero**, de professió les seues escultures, i acabat de desembarcar d'ARCO, de bona gana hauria fitxat algun dels dos intèrprets per a la cosa plàstica.

J. Sandoval i C. Gàmez